

కథకాకథ

య.వీరన్న

వారు గబగబ వచ్చి, ఆ పూలమాలను సుబ్బమ్మ మెళ్లోవేసి చప్పట్లు కొట్టారు. సుబ్బమ్మ ఉబ్బి, తబ్బిబ్బులైంది వాళ్ళందరిని సోఫాలో కూర్చోబెట్టి టిఫెన్ కు ఆర్డర్ ఇచ్చింది

“ఇదేమిటండీ?” పూలమాలను బల్లపై నుంచి తాను సోఫాలో కూర్చుంది

“ఎందుకేమిటి మీరు మా దారిద్ర్య నివారణ సంఘానికి అధ్యక్షులు అంది ఒకావిడ

“అంటే ” అర్థంకాక ప్రశ్నించింది సుబ్బమ్మ

“బీదవారికి ఉచితంగా సౌకర్యాలు కలిగించటం” వివరించింది మరో ఆవిడ

“చాలా మంచిపని ”

“అందుకు నిరాశంభా మీరు కొంత ఎన్నో బాగుంటుంది ” రాగం తీసింది ఓ శ్రీమతి

“ముందు మీరిస్తే, మరొకరు యివ్వటానికి ఆస్కార ముంటుంది” కారణం చెప్పింది మరో ఆవిడ

“ఓ అలాగే ” అంటూ లోపలికి వెళ్లి వేయి రూపాయలు తెచ్చి వాళ్ళ కచ్చింది. “ఇప్పటికి ఈ వేయి తీసుకోండి మళ్ళీ ఇస్తాను” అంటూ సోఫాలో హుందాగా కూర్చుంది

వాళ్ళందరు సంతోషంతో “అలాగే...” అన్నారు

అంతా చూస్తున్న లచ్చి “నేను పేద దాన్ని, నా మామకు సుస్తి మందులు కొనటానికి డబ్బు కావాలి మీరైనా డబ్బుచ్చి రచ్చించండి ” దీనంగా బ్రతిమాలింది

వాళ్ళ ఒకరి ముఖాలోకరు చూచుకున్నారు

“నీు లచ్చి, ఏమిటావిడు ? ... ఈ సంఘం బీదవారికి నీక్కాదు. వెళ్ళు, వెళ్ళు...” కోపంగా అంది సుబ్బమ్మ “నే...”

“వెళ్ళావా ? లేదా .” గర్జించింది.

“అమగారు ” ఏడ్చింది.

“వెళ్ళు...”

కన్నీళ్లతో వెనుతిరిగింది లచ్చి ఆపడలో ఆడుకుంటారని ఆశించింది. కాని, నిరాశ ఎదురైంది

గేటుదాటి రోడ్డుపై నడక సాగించింది ‘ఇంత మనుషులు సందాలకు యేలకు, యేలు ఇస్తారు. అవసరానికి ఆడుకోరు పేరుకోసం

“అమగారు ! ” దీనంగా పలకరించింది లచ్చి

“ఏమిటే, ఈరోజు అంట్లు తోమటానికి రాలేదు ? ” పుటలను తిప్పతూనే ప్రశ్నించింది లోకేశ్వర్ గారి రెండోభార్య సుబ్బమ్మ

సుబ్బమ్మ చదువుకున్నది కాదు కాని, అలా ఉండాలనే ఆత్మత అందుకే అలంకారం ఆమె హక్కు. పోదాగా ప్రవర్తించాలనే అభిలాష వదిలించి మధ్య తిరగలనే కాంక్ష, పేరు తెచ్చుకోవాలనే ఆకాంక్ష

“నా మామకు సుస్తి జాస్తి అయిందమ్మ గారు అందుకే రాలే ”

“మరి, ఇప్పుడెందుకొచ్చావ్ ? ”

“మందులు కొనాలి. డబ్బులు కావాలమ గారు ”

“నా దగ్గర దాచిపెట్టావా ? ”

“అదికాదు అమగారు, మీ కడ ...”

“నా దగ్గర ఏమిలేదు వెళ్ళు, వెళ్ళు ..” వీదరించుకుంది

“అలా అనకండమ్మగారు నా మామకు బాగైయాక మీ డబ్బు పూల్లో పెట్టి ఇస్తాను నా మాట నమ్మండమ్మగారు ఓ సాతిక ” బ్రతిమాలింది

“సాతికలేవు, పరకాలేవు వెళ్ళు ..” కోప గించుకుంది సుబ్బమ్మ.

“అమగారు ”

“నమస్కారమండి సుబ్బమ్మగారు ! ” తలుపు దగ్గర నుండి పిలుపు

సుబ్బమ్మతోపాటు లచ్చి తలుపులు వేపు చూచింది ఆరుమంది అందమైన ఆడవారు ఆనందంతో నవ్వుతూ పూలమాలతో కనిపించారు వారు ఎవరో అర్థం కాకపోయినా సుబ్బమ్మ పెదాలపై చిరునవ్వు చిందిస్తూ లేచి నిల్చొని “రండి. రండి ” అంటూ ఆహ్వానించింది.

పాకులట. మనసులేని మనుసులు. ఈ సీంఘం బీదలకట! కట్నాల్లో దుకుంటూ రట! తను వేదరానిని కాదా? ఆరి సూపుల్లో వేదలు ఎలా ఉంటారో! ... సుబ్బుమ్మ మేలను మరిసింది ఈవిడ బిడ్డలకు సుస్తి సేస్తే రాత్రింపవళ్ళ చాకిరి సేసింది నా బిడ్డను రచ్చించావు లచ్చి, నీ మేలు మరసపోను అన్న ఆవిడ ఎప్పుడు నీకేం కావాలన్నా అడుగు ఇస్తా-అన్న ఆవిడ ... ఈయాల ...' అలోచించలేకపోయింది వేగంగా నడుస్తుంది

చెయ్యకేం దూర్పున్న రంగయ్య కనిపించాడు చీకటిలో మళ్ళీ ఛోలి వెలిగింది. చెవ్వులుకుట్టే రంగయ్య తనకు బాగ తెలుసు చాలసార్లు అవసరానికి ఆడుకున్నాడు డబ్బు ఉంటే ఇవ్వకమానగు... ఆశలో రంగయ్యను సమీపించింది

రంగయ్య వయసు, యాబై దాటింది ముడతలపడ్డ చర్మం, బట్టతల చినిగిన కంఠే మాతం కట్నాకోని యుచ్చాడు ఆతనిమట్టు, చెవ్వుల జతలు-కొన్ని పాతవి, కొన్ని కొత్తవి ఉన్నాయి. రంగయ్య పాతచెప్ప కుట్టు చున్నాడు

“రంగయ్య తాత, రంగయ్య రాత!” అత్యుత్సాహ వలకరించింది లచ్చి.

రంగయ్య తలెత్తి లచ్చిని చూచి “నీవా, లచ్చి... ఏంటి ఇలా వచ్చావ్?” ప్రశ్నించాడు “మామకు సుస్తి జాస్తి అయింది. నీ కాడ డబ్బులుంటే ఇవ్వ రాత...”

“ఏంటీ... రాముడికి సుస్తి?... నాకు తెలవనే తెలవదు పొద్దునుండి వేరంలేదు ఈ అర్థరూపాయి ఉంది ఇందా...” అంటూ వంచిన ముడివేసిన అర్థరూపాయి లచ్చిచేతికిచ్చాడు స్త్రీతిరిగిస్తే బాధపడలాడని తీసుకుంది చేసేదిలేక నిరాశలో వెనుతిరిగింది ఎక్కడికి వెళ్లాలో లచ్చికి చోచలేదు. అడుగులు తడబడ్డాయి.

రాజమ్మ... మళ్ళీ ఆశ చిగురించింది ‘అడిగితే ఇవ్వకపోదు అమెకి డబ్బు కావలసి నంత ఉంది. యిలాసాలకు యేలకు, యేలు బర్బునేసే రాజమ్మ ఓ పాతిక ఇవ్వకపోదు’ సాటి స్త్రీని ఆడుకుంటారనే ఆశ. వేగంగా నడుస్తుంది

గేటు తెరుచుకొని తోవలికెళ్లింది. హాల్లో కెళ్లి... “అనుగారు... అనుగారు” అంటూ

జీవితం!

నిరీక్షిస్తున్నా!
నిరీక్షిస్తున్నా!
ఎంతో ఓర్పులో
పరీక్షిస్తున్నా!
నా మనుగడ
మారిపోతుందిని,
అలముకొన్న అశాలి
పారిపోతుందిని -
శిశిరం నిష్క్రమించి,
వనంతం ప్రవేశించి,
చిరునవ్వుల జల్లులు
కురిపిస్తుందని -
విషాదపు నీడలు
రొలగిస్తుందని -
నా నిరీక్షణ
ఫలమైందో లేదో?
నా అన్వేషణ
గెలుస్తుందో లేదో?
అయినా నేను
నిరీక్షిస్తూనే ఉన్నా!!

— వి. వి. ఎస్. బి. కుటుంబరావు

పిలిచింది.

“... ..”
“అనుగారు.. అనుగారు” మళ్ళీ పిలిచింది
“సైకిల్ రా...” ఓ కంఠం వినిపించింది
ఎవరి కంఠమో సరిగా గుర్తించలేదు

లచ్చి. అత్యుత్సాహంతో సైకిల్ నడిపింది. గదిలోకి అడుగిడింది తెలుపులు మూసుకున్నాయి. భయంతో వెనుతిరిగింది. రంగనాథం తూలుతూ కనిపించాడు లచ్చి భయంతో కంపించిపోయింది

రంగనాథం రాజమ్మ, భర్త తండ్రి ఆస్తిని అనుభవిస్తున్న పిల్లన పురుషుడు. అతనికి లేని వ్యసలు లేవు

లచ్చి భయంలో వెనుక్కు ఆడుగువేస్తూ ‘బాబుగారు నా మామకు సుస్తి సేసింది. మండులకు డబ్బు కావాలి..’ అంది

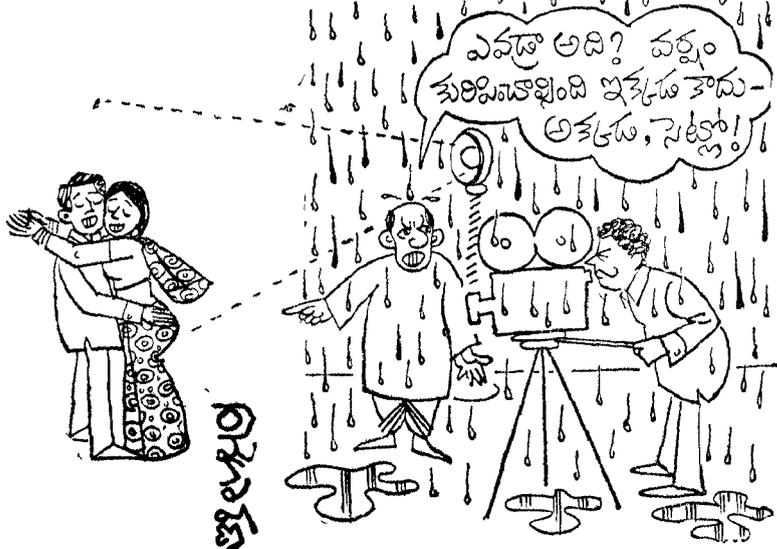
“ఎంత కావాలంటే అంత ఇస్తాను.. నమ్ము అనందవరచు..” అంటూ అడగ ముందుకు వేశాడు

“బాబుగారు...” భయంలో వెనుక్కు జరిగింది లచ్చి

“ఎవరు చూడరులే..” అంటూ మీదికి రాసాగాడు

లచ్చి అలాగే వెనుక్కు జరిగింది కళ్ళల్లో కళ్ళ నిండాలు చేతులెత్తి దండం పెట్టింది. రంగనాథం ఇవేమీ గమనించే స్థితిలో లేడు లచ్చిని తన రెండు చేతులలోను బంధించాడు లచ్చి షెనుగులాడింది జాకెట్టు విరిగింది ఆవేశంతో బలాన్నింత కూడగట్టుకొని రంగనాథాన్ని త్రోసింది అతను తూలుతూ కిందపడ్డాడు అదే అదునుగా తలుపులు తెరుచుకొస బయటికి పరుగెత్తింది లచ్చి

రంగనాథం కిటికీలో నుండి మాన్యుక్చాడు కొంగును నంటికి కచ్చుకొని నడుస్తుంది

లచ్చి. ఏమి ఆలోచించలేకపోయింది మామను
చేరుకోవాలి వేగంగా వడ్లనుంది

రః గయ్యకు ఏదో బేరం తగిలినటుంది.
పనిలో ఉన్నాడు. ఋణ్యులను సాగనంపుతుంది
సుబ్బుమ్మ... ఇవేమీ గమనించలేదు లచ్చి
మామను చేరుకోవాలి అంటే...

గూడెం సమీపించింది ... గుడిసెలోకి
అడగిడింది . మామ మంచం దగ్గరకు
వెళ్ళింది .. "మామా!" దుఃఖంతో పూడక
పోయిన కంఠంలో పలకరించింది.

"... .."
"మామా!.."
"... .."

"మామా!..." కుప్పగా కూలిపోయింది
లచ్చి. తన మామను చేరుకోవాలనే ఆత్మ
తతో వచ్చింది .. చేరుకుంది.....

"ఎలా ఉంది?" ప్యాడ్ టీపాయ్ మీద
ఉంచి వ్రల్చించింది నీలమ్మ... ఇంతవరకు
వదిలి వినిపించిన కథ బావతు రచయిత్రి.

"చాల బాగ వాశారండి"- ఇంతవరకు

కథ కాని కథ

ఆ కథ ని కమలమ్మ అంది.

"వాస్తవాన్ని ఎంత చక్కగా చెప్పారండి"
వసంత కామెంట్.

"ఎంటే మీ కథలే వినాలి..." లలితమ్మ
పలుకులు.

"మరీ అంతగ సాగడేస్తున్నారు" చిన్నగా
నవ్వింది రచయిత్రి.

"సాగడటం కాదండి, వాస్తవం" వివరిం
చింది వసంత.

పనిమనిషి కాఫీలు తెచ్చి టీపాయ్ పై
నుంచింది. నీలమ్మ తలా ఒక్క కప్పు,
అందించి తాను తీసుకుంది.

"అనుగారు..." పలకరించింది పనిమనిషి
"నిమిటే..." ఆమెవైపు చూసింది
నీలమ్మ.

"మా చంటాడికి సుస్తి .. డాటర్ కాడి
తెల్లనను....."

"అయితే ఇప్పుడే వెళ్తావా?"

"అవునుగారు"

"ఇప్పుడే వెళ్తానే .. అందులోను ఈ
వేళ గెస్ట్ వస్తారాయ్ . పని అంత
అయ్యాక వెళ్తు."

"అనుగారు ..."

"ఊ- వెళ్తు .." కోపంగా అంది నీలమ్మ.
పనిమనిషి ట్రే తీసుకొని వెళ్ళిపోయింది.
కమలమ్మ, వసంత, లలితమ్మ ఒకరి ముఖ
లొకరు చూచుకున్నారు

"రచయిత్రి ఈమేనా?" ... కమలమ్మకు
సందేహం.

'అందుకే కాబోలు వాస్తవానికి దగ్గరగా
వ్రాయగలిగింది' వసంతకు అర్థం అయింది.
'చెప్పేవి శ్రీరంగనీతులు ...' లలితమ్మ
నిట్టూర్చింది

ముగ్గురూ వివరించారు అలోచనలతో సజ్జ
మత నొత్తా ఇళ్ల చేరుకున్నారు
ముగ్గురు పాఠకులను కోల్పోయిన
నీలమ్మ ఈ కథలో మూడుపందల మందికి
అభిమాన రచయిత్రి అయింది.

నవభారత్ వారి నవలాప్రియదర్శిని

మొదటి సాహితీ బ్యాలెట్ పోటీ ఫలితాలు

పోలయిన ఓట్లలో బహుమతి గెల్చుకున్న

శ్రీ వి. రాజారామమోహనరావు

కొత్తచిగురు నవలకు 34.9% వెన్నెల మెట్లు 32.9%

లిలా మనోహరం 19.4% పురినిడ 12.4% ఓట్లు పచ్చాయి.

ఈ సాహితీ బాలెట్ పోటీలో పాల్గొన్న పాఠకులకు మా హృదయపూర్వక అభినందనలు

మొదటి సోటీలో ఓటుచేసి బహుమతులు పొందిన లక్ష్మీ పాఠకులు

జి వి నారాయణ విట్టూరు, ఎ. ఆషారాజు: విజయవాడ, కె నిర్మల వంద్యాల, ఎం పురాజ్యలక్ష్మి సీనింగనగర్, ఎమ్ గోవిందారెడ్డి ఎల్కలపల్లి,
టి లక్ష్మీదేవి వంద్యాల, ఎన్. ప్రకాంతి శింగరాయకొండ, కె విజయ తేనాలి, ఎమ్. ప్రశాంతకుమార్ పాల్వరాజు టి ప్రవాణ రామ్మపాలెం.

బహుమతులు పొందిన సామాన్య పుస్తక విక్రేతలు

నవభారత్ న్యూస్ ఏజెన్సీస్: గుంటూరు, సుదిత బుక్ సెంటర్: కాకినాడ

మేము నిర్వహించే మిగతా మూడు బ్యాలెట్ పోటీలను ప్రోత్సహించి పాఠకులు, రచయిత(లు)లు, పుస్తక విక్రేతలు బహుమతులు గెల్చుకోవండి

మీ గ్రంథాలయాలకు పుస్తకములను ఎన్నికచేసే సందర్భంలో మా నవభారత్ ప్రచురణలను పురవకండి

రెండవ సాహితీ బ్యాలెట్ పోటీలో మీరు ఎన్నిక చేయవలసిన 6 నవలలు

హాలాహలంలో అమ్మతం5-00, మృదుల5-00, మంచువల్లకి 5-00, రేవటికొడుకు 6-00, పుత్తి 5-00, కాంతాకనవాల5-00

కొత్తకాపురానికి వెళ్ళే దంపతులకు విారివ్యవలసిన బహుమతి 'సెక్స్ సైన్స్' - డా॥ సమరం - 7-50

నవభారత్ బుక్ హౌస్ ✽ పుస్తకాలకు విజయవాడ-2